

Er det ikke også det, som burde være Socialistisk Folkepartis klare målsætning i stedet for at lytte alt for meget til bladejernes argumenter over for journalisternes osv. Kernen i hele den nye ophavsretslov er, at man laver en omfordeling, og hvor står SF i den sag?

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg kan berolige hr. Bent Hindrup Andersen: Vi er altid på den rigtige side, og selvfølgelig holder vi med kunstnerne mod de væmmelige kapitalister. Det er klart, og det skal vi nok blive ved med.

Det, jeg tillod mig lige at sætte et lille spørgsmålstegn ved, er, at der jo er en række journalister, jeg ikke vil indrangere som kunstnere. Hvis man kun havde Danske Dagblades Forenings præsentation af problemet, var det ikke svært at se, hvem der havde ret. Problemet opstår, fordi vi også har den anden sides, hvor de viser en række følger af, at de, altså journalisterne, ikke længere har hals- og håndsret over deres egne produkter, og de viser noget ganske andet end det, dagbladenes forening siger der vil ske.

Det er derfor, jeg siger, at man kan se sagen lidt fra begge sider, og jeg mener, at selv om man er fra Enhedslisten, er det altså ikke det værste, der kan overgå én, at man slår ørerne ud og hører efter, hvad der bliver sagt, i stedet for at lytte med sine fordomme. Selv det mindste hoved tænker altså bedre end fordomme.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det er jo meget kvikt af fru Margrete Auken at sige, at hun altid står på den rigtige side; jeg er da sikker på, at hun efter grundig overvejelse altid finder frem til det rigtige. Men jeg er lidt ked af, at hun i sin replik faldt lidt fra det, hun havde sagt i sit ordførerindlæg, nemlig at der i denne sag som i så mange andre – og det vil Enhedslisten i stigende grad opdage ved at beskæftige sig med praktiske ting, herunder lovgivning – er flere sider, at det ikke altid er så entydigt ja ja, nej nej eller sort-hvidt eller enten-eller, men at det tit er både-og.

Endelig skal jeg minde om – og det vil fru Margrete Auken kunne goutere – at der i Den Hellige Skrift jo står skrevet, at du må ikke bøje retten, ikke over for den rige og ikke over for den fattige. Og så spørger senere kommentarer: Er det virkelig nødvendigt at påpege, at man ikke må bøje retten over for den rige? Vil denne

ikke som regel altid evne selv at sætte sig igennem? Og så er svaret: Nej, heller ikke fordi man er rig, hvis man i øvrigt er det på lovlig måde, skal man bortdømmes. Og skal man ikke tilgodeses og have sin ret, når man en gang imellem har den?

Derfor var jeg mere glad for fru Margrete Aukens ordførerindlæg end for hendes replik. Det var hun også nok selv.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg ved ikke, hvad jeg har været mest glad for. Det vil jeg lade ligge, til jeg får set, hvad det er, jeg har sagt.

Men hvis vi skal til at citere Bibelen, kan jeg gøre opmærksom på, at der også står, at din tale skal være ja ja, nej nej, og så har hr. Bent Hindrup Andersen altså et point.

Så – ja, sagen er hele tiden fra den ene side og fra den anden side.

Jeg vil i øvrigt sige, at det er meget svært at finde i hvert fald i Det Nye Testamente belæg for, at man skal holde med de rige. Det er forholdsvis klart, dér skal man holde med de fattige. Det Nye Testamente er ikke spor bekymret for, om den rige får sin ret, for det gør han. Så dér ved vi godt hvem det er, vi skal holde med: Det er de fattige. Det står meget tydeligt i den bog.

Det vigtige i denne sag og det, der gør den svær – og det er sådan set det, der er det afgørende for mig – er det, som jeg også fik sagt før, at der faktisk indimellem er gode argumenter fra begge sider.

I øvrigt vil jeg sige, at jeg ikke betragter journalister som det fattigste, usleste skravl, vi har i dette land, så det er ikke derfor, jeg synes, de skal være under total beskyttelse. I den henseende har billedkunstnerne det unægtelig anderledes. Billedkunstnerne er noget af det fattigste, elendigste skravl, vi har. Det er journalister ikke, men de har faktisk nogle bedre argumenter, end det fremgår af Danske Dagblades Forenings henvendelse.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Tak for ordvekslingen. Jeg skal bare gøre opmærksom på, at mit indlæg ikke gik ud på, hvem man skulle holde med, men at det drejede sig om ret, at gøre ret og skel, og det, det gælder om, er altså at være så upartisk og nøgtern, som det nu er muligt. Det hindrer ikke, at man altid kan holde med den svage.